

¡A la barra!

Avuy li tocan els honors de la repetició al florenco més gros que ha sortit al nas d'en Blanchart, per honra y gloria... de la familia.

FRA JOAN BOU

Fora trist passar números deixant incòmode an aquet bona-pessa, el més barrut de tota la colla, l'autor directe de tots els bullits, de tots els enredos, de totes las infamias comesas en la Unió en las personas dels expulsats... *per trastos inútils y materia nociva.*

¿Eh, senyor Frare? Pero ab més dignitat, ab més honra y ab més rahó en nostras cuestiones que no han tingut els autors de tals fetxorías, aquells que capitanejats per tu, s'han prestat á servir de ninots automàtics, y que tu, com tot home viu, aprofitat y poch escrupulós, has fet ballar á la mida del teu gust, ajudat pel llest senyoret Carrera, l'hipocriciello que... ja 'ns veurem las caras ab ell y ab l'ex-arcalde dels maussers.

Pero que consti, que consti al Frare, al capitost de tal pandilla: volem la reivindicació de nostres drets; allí se 'ns ROBAREN nostres drets, nostra dignitat, nostres interessos; allí 's tractá de trepitjar nos nostra honra; forem robats tractant de feros passar per lladres; pero volem justicia y justicia tindrem, vinga de dalt ó vinga de baix; volem nostra reivindicació y lluitarem fins á reconquistarla, caiga qui caiga y costi lo que costi.

No basta que una colla de PILLETS infamadors es proposin passar per tot, avasallantho tot, trepitjantho tot, per sufrir tals vexaments ab resignació; ens han robat protegits per la forsa bruta; la rahó está de nostra part, apelarem al poble, al tribunal popular, els volem obrir els ulls á la rahó, y si altra vegada la forsa bruta tracta de feros víctimas de la pilleria, llavors no responem de nosaltres, pero sápigam que estem disposats á tot.

Y tu, Frare barrut, avispas y protegit matuter, preparat; ets el blanch de nostras iras, recórdat de ton passat y á veure si tens cara de á la cara dirnos lo que á quatre dels teus cegos súbdits els has dit de nosaltres.

Tú, sols tú ets el principal causant de tot; ab tos treballs de *zapa*, ab ta constant murmuració *sotto voce*, conquistant per la

astucia y la forsa á quatre pobres d'esperit, de lo que 'ns passá en aquella casa, casa ahont hi tenim nostres drets, nostras suadas, nostras energías y fins sang englobada en sos fonaments; ja ho veus, drets sagrats per nosaltres que tu tan villanament ens has trepitjat.

Ja ho veus, t'ho dihem á la cara perque pugas portarnos als tribunals. Apa, si tens valor, que no cedirem, no retrocedirem y sí 't clavarem en cara tot lo reconcentrat que hi ha dins nostro cor.

Volem justicia; si qui pot no la vol fer prevalèixer ho farem nosaltres.

¿Com?

Veurem. Mentrestant, per lo que ets, per lo que vals y per la porquería que representas

¡A LA BARRA!

GRUPO D'EXPULSATS

GOTAS

D'haver pecat Adam y Eva (1)
som condemnats al treball...
Y aixó 'ns ho volen fer creure
els que 's buscan el descans?

Sols contreu *concubinato*
qui per la Iglesia no 's casa;
pero es més concubinari,
per mi, qui no ho es per cap banda,

Fa molt temps que no ha plogut,
l'atmosfera 's va escalfant...
¡Ay del día que comensin
á sentirse trons y llamps!

MARCH

(1) D'un discurs carlí.

¡Animo, jovenets! Las nostras previsoras autoritats municipals, perque res hi falti per la festa major, han organísat una gran parada de femelletas en bon estat y per mereixer, aixís com una especie d'exposició de ninas... casadoras.

Aló sí que donará gust. Aquellas miradetas enternidoras, aquellas parauletas sortidas del fons... del caixó dels cumpliments y de la refinèria cursi y gomosa, aquellas mitjas rialletas capassas d'encendre las galdas del més invencible manobra y aquell frasseoleig de *Andresito, Cuquito, Culio, Publito, Pepe, Caimito*, etcétera, etc., que *¡vamos!* els aficionats á las *ternezas* s'hi extasiarán, que potser algún s'hi haurá d'anarlo á cullir ab un cabacet.

Ja ho sabeu, cap á la *tómbola* á enter-nirse.

Per flan-dropas ó trópicas y caritativas nostras autoritats fe... vull dir lo.. cals.

Figureus que per resultar gran y de grans resultats la *tómbola* han anat captant casi de casa en casa y fins al Excelentíssim Sr. Gobernador de Barcelona y no sé si fins als senyors primer y según bisbe d'aquesta diócesis.

Podeu comptar si n'haurán sortit de cosas. Fins potser aquells rosaris de plata... que varen pen... vull dir, perdre, y que ni els que ho vegeren pogueren darne rahó.

Ara tot será que 'ls captaires no fassin com l'ermitá del cuento: un per tu, un per tu y un per mi, un per mi, un per tu y un per mi, quedant el senyor y l'ermitá tant fresquets...

Pero ¡cal ni ho *volem* creure ni anarho á veure.

A pesar de numerosas pesquissas encar, al escriure las presents ratllas, no ha sigut capturat l'aprofitat caixer del Ateneu Barcelonés.

Y donchs, en Memento ¿qué fa?

Sort que no *huele* á anarquista, que si no, á horas d'ara ja se 'l hauría menjat. A nosaltres se 'ns va menjar els paquets de LA TRONADA, y lo que es més, ¿qué? l'original que de fora ens havían enviat per publicarlo.

¿No 'ls ho sembla que ningú, per autoritat, policia, torero, etc., etc., que sigui, té dret á expropiar lo que no es seu?

¡Que 'ns agradaría que l'Excm. Sr. Gobernador de la provincia ens el fes tornar, l'original que en Memento se 'ns emportá! Li daríam las més expressivas gracias.

¡N'hi ha que tenen enveja! enveja perque las dugas didas van ben menjats y ben beguts y fumats... y que jo n'estich ben content! y are encara més, perque 's